

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SZEKCIÓ

HESZ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(39382/06. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2010. november 30.

Ezen határozat az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdésében foglalt körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet

A Hesz kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,

Ireneu Cabral Barreto,

Danutė Jočienė,

Sajó András,

Nona Tsotsoria

Kristina Pardalos,

Guido Raimondi, *bírák*

és Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*

2010. november 9-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (39382/06. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Hesz György („a kérelmező”) 2006. augusztus 28-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Hóltzl L. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2009. október 21-én a Második Szekció Elnöke úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Arról is döntés született, hogy a kérelem érdeme és elfogadhatósága együttesen kerül elbírálásra (29. cikk 1. bekezdés).

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1951-ben született és Budapesten él.

5. 1992. szeptember 10-én a kérelmező több alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása, továbbá az alperesek által lakott ingatlan kiürítése tárgyában pert indított a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság előtt.

6. Ezt követően több tárgyalásra, és szakvélemény beszerzésére került sor. 1997. február 4. és 1999. május 20. között a bíróság az ügghöz kapcsolódó földhivatali eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette az eljárást.

7. Több további tárgyalást követően a Kerületi Bíróság 2004. június 30-án elutasította a keresetet. Fellebbezés nyomán a Fővárosi Bíróság 2005. április 13-án lényegében helyben hagyta az elsőfokú határozatot. 2006. április 4-én a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét.

A JOG

8. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A Kormány vitatta a panaszt.

9. A Bíróság észrevételezi, hogy az eljárás csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az azóta eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás azon időpontbeli állapotát is. A Bíróság megjegyzi, hogy 1992. november 5-én az ügy már körülbelül két hónapja folyamatban volt. A szóban forgó időszak 2006. április 4-én zárult le. Ilyen módon tizenhárom évig és hét hónapig tartott. Ebből az időszakból az eljárás nyilvánvalóan indokolt, s ilyen módon az Állam terhére nem róható felfüggesztésének megfelelő két évet és három hónapot le kell vonni. A fennmaradó időtartam azonban három bírósági szinten még mindig több mint tizenegy év és mégy hónap. Ez eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

10. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). A Bírósághoz benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

11. A kérelmező az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdése alapján a bíróságok által meghozott határozatokat is panaszolta. Amennyiben a kérelmező panasa úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok

által az Egyezményrel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- vagy jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve ha, és amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthették. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (*García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I). A jelen ügyben a Bíróság úgy véli: az ügyiratok alapján az önkényesség semmilyen elemének nincs jele, így a kérelmező nem valószínűsítette az Egyezmény 6. cikke alapján számára biztosított jogok megsértését. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

12. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozva a kérelmező 8000 euró nem vagyoni kártérítést követelt. (A kérelmező nem terjesztett elő költségek és kiadások megtérítése iránti igényt.) A Kormány elfogadta a kártérítési igényt. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, s a teljes kért összeget, azaz a 8000 eurót megítéli számára (vö. *Wolfgéher és Turula kontra Magyarország*, 36739/05. sz., 11. bekezdés, 2009. november 3.).

13. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 8000 (nyolcezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2010. november 30-án, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Françoise Tulkens
Elnök